

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. De aliis nonnullis conditionibus requisitis ad sententiam, & ubi, ac quomodo ea ferenda sit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

vel saltem virtualiter continere absolutionem aut condemnationem, non tamen causam, quæ Judicem movit ad absolvendum vel condemnandum, juxta. Sicut 16. b. t. nisi necessitas præcepti urgeat, prout urget in sententia excommunicationis. c. i. *De sententia excommunicati. in b. aut diversi effectus*, quos sententia parere potest, expressionem cause requirant.

§. III.

Quomodo sententia ferenda sit?

Primò ferenda est sententia partibus litigantibus ad eam audiendam vel tunc citatione, vel unâ peremptoriâ citatis, cum illi, quorum interest audire judicatum, debeant esse vel verè vel interpretativè præsentes, quales haberi non possunt, si citati non fuerint, & contumaciter absint, Clem. *Pastoralis* 2. b. t. Nisi fictum sit notorium, ita ut Reo nulla defensionis causa competat. *Argu. c. Cum olim 12. juncta Glossa V. absenti. b. t.* Si tamen legitimè citatus ad audiendam sententiam ex iusta quidem, sed Judici ignorata causa absit, tenet quidem sententiam, eo absente, lata, retraetur tamen, si legitimum absentia sua impedimentum postmodum prober, aut probet eam ex alio capite iniquam fuisse, prout sumitur ex c. *Civis Bertholdus* 18. b. t. ut ne reus in justè gravetur.

Secundò ferenda est sententia cum causa cognitionis, & servatis à jure præscriptis solemnitatibus. c. *Ad probandum* 24 juncta *Glossa V. ex alia in ista causa b. t.* ita ut etiam Summus Pontifex in causis decidendis juris ordinem servare debeat

c. *In causis 19. b. t.* (æquitate hoc-
genere, &c; ad alios Judices redundant
exemplo) nisi consideratâ necessitate
vel utilitate dispensativè aliter agendum
potest Pontifex, cuius plenitudini nill
obstat jus merè positivum humanum.

Tertiò debet ferri sententia definita
pure & non sub conditione; per hanc
enim si conditio propriè dicta sit
& extrinseca esset, non definitur pos-
sita controversia, sed maneret suspen-
sa. Patentur tamen A. A. feti quidam
eam sub tali conditione non debere, sicut
tamen tenere, cum per appellacionem
medium corrigi possit.

§. IV.

*De alijs nonnullis conditionibus
requisitis ad sententiam, &c. ac
quomodo ea ferenda sit?*

Scribi eam debere, & postea exal-
tando non stando proferri statuum lo-
betur in c. Et si s. b. t. in 6. (cum ut verè
sententiae occultari non possit, si scripta
non feratur, tum ut ipsi sententiae
Judici ferenti major reverentia debet-
tur) nisi levius tantum & exigui mones-
causa foret, inter viles prælertim pub-
nas, quæ sine scripto expedientur, in
forti alia confuetudo esset, quæ ob-
vari debet, aut sententia tantum esse
interlocutoria; vel in causa notoria
personæ sententiam talem ferentes illo-
stres essent, aut in dignitate confitentes
quibus conceditur ob dignitatis pan-
gativans, ut sententiam in scripto con-
ceptam per alium partibus proferte pos-
sint &c.

Debet autem sententia ferri in for-
mula publica

publico, ubi tribunal ordinarium habet Judex (si ordinarius sit vel si delegatus sit ad universitatem causarum in loco delegantis ; si vero delegatus sit ad particularem tantum causam decidendam, ferre sententiam potest in quovis loco honesto & congruo, cum certum tribunal non habeat) & tempore congruo, die scilicet non feriato, & eo tempore, ad quod citatio facta fuit; de die & non de nocte ; prout sumitur ex c. Consuluit. 24. de offic. deleg. tum ut omni falsitati præveniatur , cui tenebra potius quam dies conducunt, tum ut ne partes extraordinariè graventur, si vel loco vel tempore extraordinarii comparent debent &c. Multum tamen in his potest ipsorum partium litigantium consensus & loci consuetudo, quæ observari debent.

§. V.

Contra quem ferri debet sententia, quando Dominus agit per procuratorem, & quomodo sententia sit probanda?

DE jure Civili contra Procuratorem ordinariè ferri debet sententia, si per procuratorem civiliter agatur , & cum hoc nomine quidem ablentis, lis contestata fuerit, L. i. Cod. de sentent. & interlocut. &c. quia Procurator per litis contestationem fit Dominus litis, ut cum hoc quasi contractum censeatur. Ius tamen Canonicum ad has legales subtilitates nihil attendit, ita ut sententia de jure Canonico valeat, sive in Procuratorem, sive in principalem personam absentem concipiatur , qui enim per alium facit, perinde est, ac si faceret per seipsum, juxta Reg. Iuris 72. in 6.

Pirkling, Compendia

Probari etiam potest & debet sententia, si scriptura deperdita sit , per duos testes c. Cum olim 12. de Privileg. ita tamen ut tria in tali casu probanda sint, actum scilicet fuisse celebratum , instrumentum super eo confectum , & hoc amissum fuisse, juxta L. testium 18. Cod de Testibus.

§. VI.

Quomodo sententia ferenda sit conformiter Libello, & an si in illo certa causa expressa sit, ea probari debet?

SEntentia ferri debet secundum tenorem & formam Libelli. Clement. sape 2. de V. S. & quidem in tribus conformis esse debet Libello sententia. In re scilicet (ut Judex non pronuntiet de alia re, quam quæ petita est, nisi universaliter illa insit rei petitiæ: aut causa, quæ agitur fuerit criminalis ; vel in supremo tribunal agatur) in causa petendi (ut Judex aliam causam non proferat) & in actione (ut eam actionem sequatur Judex, quam Actor instituit) sive condemnnet, sive absolvat.

Si specialem causam expressit Actor in suo Libello, & eam probare non possit, succumbit in judicio, & reus absolvitur; quoniam post item contestatam novam causam superveniret, ex qua vincere posset Actor , cum sententia feratur juxta causam, quam in judicium deduxit ; si vero ex generali tantum causa Domini v. g. nullâ speciali causâ expressâ res petatur, tum sufficit actori ad fundandam suam intentionem quamcunque justam causam probare. c. Abbat. 3. h. t. in 6. vii eius illi competit dominium v. g.

Bbb quid.